

انتخاب برای مقاومت به خشکی در لاینهای نخود

عزت‌الله فرشادفر^۱، محمد رضا زمانی^۲، مصطفی مطلبی^۳ و عباسعلی امام جمعه^۴

۱ و ۴- دانشیار و دانشجوی سابق گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشکده کشاورزی دانشگاه رازی،

۲ و ۳- استادیاران گروه زیست‌شناسی دانشکده علوم دانشگاه رازی

تاریخ پذیرش مقاله ۷۹/۸/۲۵

خلاصه

به منظور ارزیابی تنوع ژنتیکی لاینهای نخود، غربال کردن شاخص‌های کمی مقاومت به خشکی و شناسایی لاینهای مقاوم به خشکی، تعداد ۲۱ لاین نخود در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی با سه تکرار در دو شرایط آبی و دیم در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه رازی مورد آزمایش قرار گرفتند. بر مبنای عملکرد آبی (Y_p) و دیم (Y_s)، شاخص‌های کمی مقاومت به خشکی از قبیل: میانگین بهره‌وری (MP)، شاخص تحمل (TOL)، میانگین هندسی بهره‌وری (GMP)، میانگین هارمونیک (HM)، شاخص حساسیت به تنش (SSI) و شاخص تحمل تنش (STI) محاسبه شدند. اختلاف بسیار معنی‌داری بین لاینها از نظر کلیه شاخص‌ها و عملکرد های آبی و دیم وجود داشت، که بیانگر وجود تنوع ژنتیکی، امکان انتخاب برای مقاومت به خشکی و دورگیری برای مطالعات ژنتیکی و اصلاحی بعدی FLIP می‌باشد. در شرایط آبی و دیم بیشترین عملکرد و نیز بیشترین MP، GMP و HM متعلق به لاین 92-60C بود. تحلیل همبستگی بین عملکرد در شرایط آبی و دیم و شاخص‌های مقاومت به خشکی نشان داد که MP، GMP و HM مناسبترین شاخص‌ها برای غربال کردن لاینهای نخود می‌باشند. با توجه به این چهار شاخص و عملکرد بالا در دو محیط آبی و دیم، بهترین لاینهای مقاوم به خشکی لاینهای ۱۴، ۱۱، ۸، ۷، ۴ و ۲۰ تشخیص داده شدند. نمودار چندمتغیره بای‌پلات نشان داد که لاینهای ۱۱، ۸، ۷، ۴ و ۱۴ در مجاورت بردارهای مربوط به شاخص‌های مقاومت به خشکی یعنی MP، GMP، HM و STI قرار دارند، همچنین توزیع لاینها در فضای بای‌پلات وجود تنوع ژنتیکی بین لاینها نسبت به تنش خشکی را نشان داد. تجزیه خوش‌های نشان داد که بیشترین فاصله ژنتیکی بین لاینهای مقاوم ۱۴، ۱۱، ۸، ۷، ۴ و ۲۰ و لاینهای حساس ۱، ۵، ۹، ۱۳، ۱۸ و ۲۱ می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: نخود، شاخص‌های مقاومت به خشکی، بای‌پلات، تجزیه خوش‌های

تعداد ۲۰ واریته مختلف نخود را در شرایط آبی و دیم در ایکاردا کشت نمودند و به این نتیجه رسیدند که محصول دانه با توجه به مقدار رطوبت متفاوت بوده و در شرایط دیم بسیار پائین بود.

با توجه به مطالب یاد شده اصلاح مقاومت به خشکی در نخود از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. بلامظهار می‌دارد که انتخاب برای مقاومت به خشکی باید با انتخاب مواد ژنتیکی برای پتانسیل عملکرد بالا تحت شرایط بدون تنفس همراه باشد (۱۰). به نظر می‌رسد که ارقامی که در شرایط آبیاری مناسب و آبیاری محدود، عملکرد یکسانی داشته باشند و یا لاقل تفاوت عملکرد آنها کم باشد نسبت به خشکی دارای مقاومت نسبی باشند (۶). طبق نظر فیشر معیار مقاومت به خشکی وضعیت عملکرد دانه در شرایط خشک است (۱۲). بنابراین، وضعیت عملکرد نسبی ژنتیکها در شرایط تنفس خشکی و نیز در شرایط آبی به عنوان یک نقطه شروع برای شناسایی صفات مربوط به مقاومت به خشکی و انتخاب ژنتیک‌ها برای اصلاح در محیط‌های خشک است (۲). در این ارتباط فرناندز (۱۱) در بررسی عملکرد ژنتیک‌های لوپیا در دو محیط تنفس و بدون تنفس، ژنتیک‌هایی که در دو محیط ظاهر یکسانی از خود نشان می‌دهند را به گروه A نامگذاری کرد. وی بیان می‌دارد که مناسبترین شاخص برای شناسایی ارقام گروه A شاخص تحمل تنفس (STI)^۱ می‌باشد. فیشر و مورر (۱۱) شاخص حساسیت به تنفس (SSI)^۲ را پیشنهاد کردند. رزیل و هامبلین (۱۴) شاخص تحمل (TOL)^۳ و شاخص بهره‌وری متوسط (MP)^۴ را معرفی نمودند.

فرناندز (۱۱) و کریستین (۱۳) شاخص دیگری تحت عنوان میانگین هندسی بهره‌وری (GMP)^۵ را پیشنهاد

مقدمه

حبوبات نقش مهمی در تأمین نیازهای غذایی انسان ایفا می‌کنند. در بین حبوبات نخود از نظر سطح زیرکشت در مقام چهارم قرار دارد (۳). از این گیاه می‌توان در مدیریت حاصلخیزی مناطق خشک بهره جست (۱۴). نخود ایرانی در ۳۴ کشور جهان کشت می‌شود که میانگین معادل ۱/۳ درصد سطح زیرکشت نخود در دنیا و ۱/۴ درصد تولید جهانی نخود است. یکی از هدفهای مهم اصلاح نخود، مقاومت به تنفس‌های محیطی است. تلاشهای زیادی در جهت تعیین تحمل به خشکی در نخود براساس آزمایشات جوانه‌زنی با تأمین رطوبت محدود، یا در شرایط پتانسیل اسمزی و یا براساس کاهش عملکرد تحت شرایط تنفس آبی در مقایسه با شرایط کنترل انجام شده است (۱). بالدیو (۹) در سال ۱۹۷۸ چندین آزمایش را در مؤسسه تحقیقات کشاورزی هند برای تعیین اثر یک یا دو آبیاری در نخود انجام داد و به این نتیجه رسید که آبیاری در حین پر شدن نیام، ۲۵ درصد عملکرد نخود را افزایش می‌دهد. این امر میان آن است که محصول دانه نخود عمده‌تر در اثر خشکی کاهش پیدا می‌کند (۳). سینگ (۱۶) در سال ۱۹۹۰ تعداد ۲۵ ژنتیک نخود را در تل‌هادیای سوریه در دو شرایط آبی و دیم مورد آزمایش قرار داد و نتیجه گرفت که با انجام آبیاری اندازه دانه، عملکرد دانه، عملکرد بیولوژیک و شاخص برداشت افزایش می‌یابد.

در حوزه مدیترانه و پاره‌ای از نقاط ایران نیز بارندگی معمولاً در طی ماههای فصل زمستان است، اما نخود در بهار کشت می‌شود، لذا محصول نخود عمده‌تر به رطوبت ذخیره شده در خاک وابسته است محصول نخود کشت شده در بهار تنفس خشکی قابل ملاحظه‌ای را تجربه نموده و بنابراین محصول کمی تولید می‌کند (۳). سلیم و همکارانشان (۱۵)

1. Stress tolerance index

2. Stress susceptibility index

3. Tolerance index

4. Mean productivity

5. Geometric mean productivity

۵ سانتی متر در نظر گرفته شد. هر لاین در دو ردیف و بر روی هر ردیف ۱۲ عدد بذر مورد استفاده قرار گرفت. در آزمایش آبی با توجه به نیاز آبی نبات سه مرتبه آبیاری صورت گرفت، اما در آزمایش دیم هیچگونه آبیاری انجام نگرفت. در طی مراحل داشت، مرتبًا از وجین دستی استفاده شد. پس از مرحله غلافدهی و شکل‌گیری آن، مبارزه با مگس مینوز توسط سه متاسیستوکس صورت گرفت. برداشت زمانی انجام شد که مشاهده شد حدوداً ۹۰ درصد بوته‌های آزمایش رسیده است. عملکرد دانه هر دو خط در آزمایش آبی و دیم برداشت شد و مورد محاسبات و تجزیه‌های آماری زیر قرار گرفت.

ابتدا با استفاده از عملکرد گیاهان در آزمایش آبی (Y_p) و آزمایش دیم (Y_s) شاخص‌های کمی مقاومت به خشکی به شرح زیر محاسبه گردید.

۱- شاخص تحمل (TOL) و شاخص بهره‌وری متوسط (MP)

$$TOL = Y_p - Y_s \quad MP = \frac{Y_s + Y_p}{2}$$

۲- شاخص حساسیت به تنفس (SSI)

$$SSI = \frac{1 - \left(\frac{Y_s}{Y_p} \right)}{SI} \quad SI = 1 - \left(\frac{\bar{Y}_s}{\bar{Y}_p} \right)$$

در این فرمول، SI^1 شدت تنفس، $\bar{Y}_s$ میانگین عملکرد کلیه ژنوتیپها در محیط تنفس و $\bar{Y}_p$ میانگین عملکرد کلیه ژنوتیپها در محیط بدون تنفس است.

۳- شاخص میانگین هندسی بهره‌وری (GMP) و شاخص تحمل تنفس (STI)

$$GMP = \sqrt{(Y_s)(Y_p)} \quad STI = \frac{(Y_p)(Y_s)}{\bar{Y}_p} \quad 4- \text{میانگین هارمونیک (HM)}^2(1).$$

$$HM = \frac{2(Y_p \cdot Y_s)}{Y_p + Y_s}$$

نمودند. در هر صورت شاخص‌های کمی متعددی برای انتخاب ژنوتیپها بر مبنای وضعیت عملکرد آنها در محیط‌های دارای تنفس و بدون تنفس پیشنهاد شده است که بر مبنای آنها ژنوتیپهای دارای وضعیت یکنواخت در شرایط آبی و دیم شناسایی می‌شوند. هدف از این پژوهش ارزیابی تنوع ژنتیکی لاینهای نخود از نظر مقاومت به خشکی، انتخاب مناسبترین شاخص‌های مقاومت به خشکی و شناسایی لاینهای مقاوم به خشکی می‌باشد.

مواد و روشها

به منظور ارزیابی تنوع ژنتیکی لاینهای نخود، غربال کردن شاخص‌های کمی مقاومت به خشکی و شناسایی لاینهای مقاوم به خشکی، تعداد ۲۱ لاین نخود بصورت تصادفی از بین لاینهای وارداتی مرکز تحقیقات دیم سرارود کرمانشاه انتخاب شدند. آزمایش در سال زراعی ۱۳۷۷ در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه رازی اجرا شد. حداقل و حداقل مطلق دمای مزرعه تحقیقاتی برتری ۷/۷ و ۴۲/۷- درجه سانتی گراد و متوسط درجه حرارت و بارندگی سالیانه در طول دوره آزمایش برتری ۱۴/۷ درجه سانتی گراد و ۲۵۱/۴ میلی متر بود. براساس مطالعات انجام شده با استفاده از روش آمبرژه اقلیم این مزرعه نیمه خشک، سرد تا معتل است. دامنه تغییرات بارندگی از سال ۷۴ تا سال ۷۷ بین ۳/۴۶۵ میلی متر در سال ۷۴ تا ۴/۲۵۱ میلی متر در سال ۷۷ گزارش شده است. افزایش دما در اواخر فصل که معمولاً با قطع بارندگی همراه است، زراعت دیم را با تنفس خشکی مواجه می‌سازد. عملیات تهیه زمین با عمق شخم ۲۵ سانتی متر در پاییز ۱۳۷۷ آغاز شد. آماده سازی زمین با یک شخم بهاره، دیسک و مقداری پودرسوین به میزان یک لیتر در هکتار و با غلظت ۸۵ درصد انجام گرفت. لاینهای در دو شرایط آبی و دیم در قالب طرح بلوكهای کامل تصادفی با سه تکرار کشت شدند. کاشت بذر به صورت دستی و طوری انجام گرفت که فاصله ردیفها ۵۰ سانتی متر، فاصله بذور برابر ریشهای ۱۰ سانتی متر و عمق بذر حدود

هارمونیک ($1076/9 \text{ gr}$) نیز متعلق به لاین شماره ۱۱ بود و کمترین شاخص حساسیت به خشکی ($1955/0$) و تحمل ($338/5$) متعلق به لاین شماره ۱۵ بود (جدول ۲). با توجه به اینکه لاین شماره ۱۱ یعنی لاین FLIP 92-60c از نظر عملکرد آبی و دیم نیز در وضعیت مطلوبی قرار دارد لذا می‌توان آنرا مناسبترین لاین برای کشت دیم در نظر گرفت. بعلاوه لاین شماره ۱۱ علاوه بر شاخص‌های بیان شده از نظر دو شاخص تحمل (TOL) و شاخص حساسیت به تنش (SSI) نیز در وضعیت مطلوبی قرار داشت زیرا از این نظر نیز با لاین شماره ۱۵ یعنی لاین FLIP 92-104c در یک گروه قرار گرفت.

نظر به اینکه مقاومت به خشکی یک صفت پیچیده است و عوامل مختلفی در آن دخالت دارند، لذا قضاوت پیرامون لاینها از نظر یک صفت، پیچیده و گاهی اوقات با نتایج متناقض همراه است (۱ و ۸). بنابراین با استفاده از تحلیل همبستگی بین عملکرد در شرایط آبی و دیم و شاخص‌های کمی مقاومت به خشکی، شاخص‌های مقاومت را غربال و مناسبترین شاخص، انتخاب گردید (جدول ۳). مناسبترین شاخص آن است که در هر دو شرایط آبی و دیم دارای همبستگی معنی‌داری با عملکرد باشد (۱ و ۱۰). نتایج حاصل از تجزیه همبستگی شاخص‌ها با عملکرد در شرایط آبی (Y_p) و دیم (Y_s) (جدول ۳) نشان داد که بین شاخص‌های STI، GMP، HM و MP با عملکرد آبی و دیم همبستگی بسیار معنی‌داری در سطح احتمال یک درصد وجود دارد، لذا می‌توان شاخص‌های میانگین بهره‌وری (MP)، میانگین همساز (HM)، میانگین هندسی بهره‌وری (GMP) و شاخص تحمل تنفس (STI) را بعنوان مناسبترین شاخص‌ها برای غربال کردن لاینهای مقاوم به خشکی که در شرایط آبی و دیم نیز عملکرد بالایی دارند در

پس از محاسبه شاخص‌های کمی، این شاخص‌ها همراه با MSTAT-C مورد تجزیه واریانس و مفایسه میانگین‌ها با استفاده از آزمون چنددامنه‌ای دانکن قرار گرفتند. سپس با استفاده از نرم‌افزار رایانه‌ای SPSS همبستگی بین میانگین شاخص‌های محاسبه شده و عملکرد آبی و دیم بدست آمد. همچنین نتایج حاصل بصورت نمودار سه‌بعدی نمایش داده شد. بمنظور انتخاب چندمتغیره از تجزیه مؤلفه‌های اصلی^۱ و نمودار بای‌پلات^۲ استفاده شد. به منظور ارزیابی تنوع ژنتیکی لاینهای انتخاب لاینهای مطلوب جهت دورگ‌گیری از تجزیه خوش‌های^۳ و روش UPGMA استفاده شد و نتایج حاصل به صورت نمودار دندروگرام (فنوگرام) ارائه گردید. نتایج گروه‌بندی لاینهای بر مبنای تجزیه خوش‌های با استفاده از تحلیل ممیزی (تجزیه تشخیص) نیز مورد کنترل قرار گرفت.

نتایج و بحث

اختلاف بسیار معنی‌داری بین ارقام از نظر کلیه شاخص‌های کمی مقاومت به خشکی و نیز عملکرد های آبی و دیم وجود داشت (جدول ۱) که بیانگر وجود تنوع ژنتیکی و امکان انتخاب برای مقاومت به خشکی است. وجود تفاوت معنی‌دار و تنوع ژنتیکی بین ارقام مختلف نخود از نظر شاخص‌های مقاومت به خشکی در مطالعات دیگر نیز مورد تأیید قرار گرفته است (۱، ۳، ۴). در شرایط آبی و دیم بیشترین عملکرد متعلق به لاین شماره ۱۱ ($Y_p = 2712/5 \text{ gr}$ و $Y_s = 1803/7 \text{ gr}$) بود (جدول ۲). از نظر شاخص‌های کمی مقاومت به خشکی نیز بیشترین STI متعلق به لاینهای شماره ۱۱ (۱/۲۷۲۳) و شماره ۲۰ (۱/۲۹۵۸)، بیشترین میانگین بهره‌وری ($2258/1 \text{ gr}$)، میانگین هندسی بهره‌وری ($2204/8 \text{ gr}$) و میانگین

لاینهای FLIP۹۲-۹C، FLIP۹۲-۴C، FLIP۹۲-۳C در FLIP۸۴-۴۸ و FLIP۹۱-۱۳C، FLIP۹۲-۶C، گروه A قرار دارند، یعنی هم مقاوم به کم آبی هستند و هم محصول آنها در محیط آبی و دیم بالاست. استفاده از نمودار سه بعدی برای تشخیص گروه A از سایر گروهها در نخود توسط امام جمعه (۱)، در لوییا توسط فرناندز (۱۱)، در گندم توسط حق پرست (۵) و نورمند مؤید (۸) و در لاینهای جایگزین شده کروموزومی توسط معروفی (۷) مورد بررسی و تأیید قرار گرفته است.

نمودار سه بعدی فقط رابطه بین سه متغیر را بررسی می کند، برای بررسی رابطه بین بیش از سه متغیر از یک نمودار چند متغیره موسوم به بای پلات استفاده شد (۱، ۷، ۸ و ۱۱). برای این متغیر از تجزیه چند متغیره مؤلفه های اصلی استفاده گردید (جدول ۴). بای پلات مربوط بر مبنای دو مؤلفه اول و دوم که $97/4$ درصد از تغییرات موجود بین داده ها را توجیه کرد، رسم گردید (نمودار ۵). در فضای بای پلات ژنتیپها در گروه های مشخصی قرار گرفتند که مرتبط با میانگین عملکرد و مقاومت آنها به کمبود آب است. جدول ۴ نشان می دهد که $70/3$ درصد از تغییرات کل داده ها مربوط به اولین مؤلفه است که دارای همبستگی مثبت و معنی داری با عملکرد در محیط بدون تنفس و همبستگی منفی با دو شاخص SSI و TOL است. با توجه به اینکه پائین بودن میزان این شاخص ها و مقادیر بالای عملکرد آبی مورد نظر است، بر مبنای مؤلفه اول ارقامی برگزیده می شوند که در شرایط آبی یا بدون تنفس دارای عملکرد بالا و TOL و SSI پائین هستند و بعبارت دیگر این

نظر گرفت. در مطالعه ای که توسط امام جمعه (۱) بر روی لاینهای نخود صورت گرفت شاخص های MP، GMP و HM و STI بعنوان مناسب ترین شاخص ها در نظر گرفته شدند. کریستین و همکاران (۱۳) در مطالعه بر روی ارقام لوییا شاخص میانگین هندسی بهره وری (GMP) را بعنوان شاخص مطلوب انتخاب نمودند. فرناندز (۱۱) دو شاخص STI و MP را برای غربال کردن لاینهای مقاوم به خشکی در لوییا در نظر گرفت.

بعد از آنکه بهترین شاخص های کمی مقاومت به خشکی شناسایی شدند، برای تعیین لاینهای مقاوم به خشکی از نمودار سه بعدی استفاده شد (شکل های ۱، ۲ و ۳). نمودار سه بعدی رابطه بین سه متغیر Y_p ، Y_s و یکی از شاخص های مقاومت را نشان می دهد (۸ و ۱۱). با توجه به این سه معیار ژنتیپها به چهار گروه A، B، C و D تقسیم شدند (۱۱):

۱- گروه A - ژنتیپ های دارای عملکرد بالا در هر دو شرایط آبی و دیم.

۲- گروه B - ژنتیپ های دارای عملکرد بالا در محیط آبی.

۳- گروه C - ژنتیپ های دارای عملکرد بالا در محیط تنفس و دیم.

۴- گروه D - ژنتیپ های دارای عملکرد پائین در هر دو محیط آبی و دیم.

مناسب ترین شاخص آن است که بتواند گروه A را از سایر گروه ها تمیز دهد (۱۱). بررسی نمودار های سه بعدی (شکل های ۱، ۲ و ۳) Y_p و Y_s با شاخص های GMP، MP و STI نشان داد که لاینهای ۱۴، ۱۱، ۸، ۷، ۴ و ۲۰ یعنی

جدول ۱- تجزیه واریانس شاخص های کمی مقاومت به خشکی و عملکرد در شرایط آبی و دیم

منابع تغییرات									درجات آزادی	نیمار
Y_p	Y_s	DTI	DSI	TOL	MP	GMP	HM			
۶/۷۳*	۵/۳۰**	۴/۰۸**	۳/۵۰**	۴/۰۸**	۲/۵۸**	۴/۴۲**	۵/۳۸**	۲۰		
۲/۴۰۸**	۲/۲۲**	۲/۰۱**	۰/۸۶**	۰/۲۳**	۱/۸۲**	۱/۶۹**	۱/۴۸**	۲	نکار	
۱/۷۴	۱/۵۶	۰/۰۱	۰/۰۲	۱/۱۸	۱/۸	۱/۶۴	۱/۱۴	۴۰	اشتباه	

* - معنی دار در سطح احتمال یک درصد

جدول - ۲ - مقایسه میانگین عملکرد آبی و دیم و شاخص‌های کمی مقاومت به خشکی

- زنگنه هایی که درای سروف مشترک هستند در بیک گروه فواردارند باهم اختلاف معنی دارند.

جدول ۳- جدول ضرایب همبستگی بین شاخص‌های مقاومت به خشکی و عملکرد در دو محیط آبی و دیم

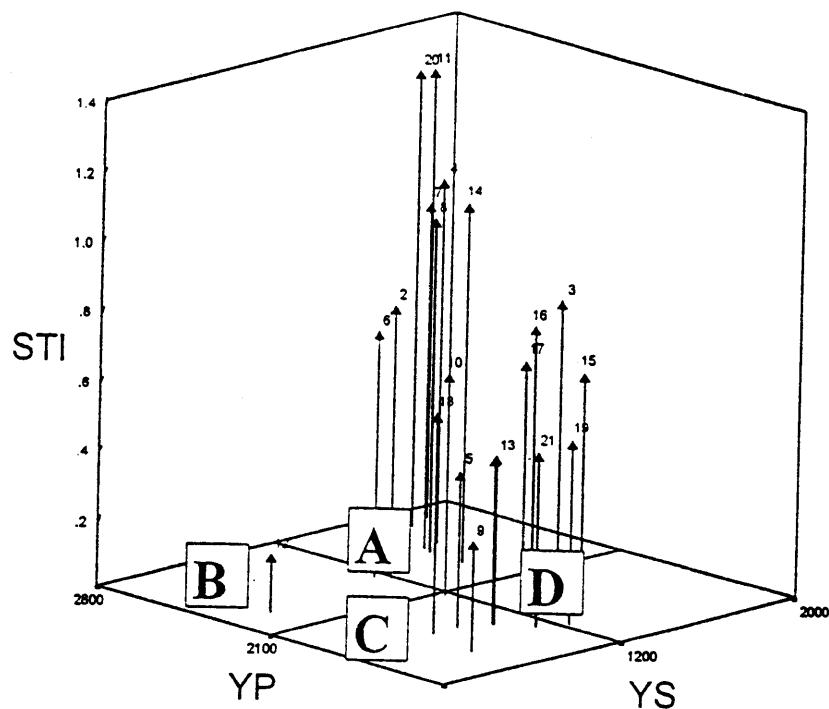
	Y_p	Y_s	SSI	STI	HM	GMP	IM	TOL	MP
Y_p	۱								
Y_s	۰/۵۱**	۱							
SSI	۰/۱۰	۰/۱۷*	۱						
STI	۰/۱۱**	۰/۱۳**	۰/۱۲۰	۱					
GMP	۰/۱۸**	۰/۱۱**	۰/۱۷۰	۰/۱۱*	۱				
HM	۰/۱۶**	۰/۱۸**	۰/۱۴۵	۰/۱۸**	۰/۱۱**	۱			
MP	۰/۱۰**	۰/۱۱**	۰/۱۷۰	۰/۱۱**	۰/۱۷**	۰/۱۴**	۱		
TOL	۰/۱۵*	۰/۱۳*	۰/۱۰۰	۰/۱۱*	۰/۱۰*	۰/۱۰*	۰/۱۰*	۱	

توضیحات: Y_s - عملکرد در شرایط نتش، Y_p - عملکرد در شرایط دیم، HM - میانگین همانگان همانز، GMP - میانگین هندسی بهودری، MP - میانگین بهودری، TOL - تحمل نتش، SSI - شاخص حسابت بد نتش و STI - شاخص تحمل نتش.

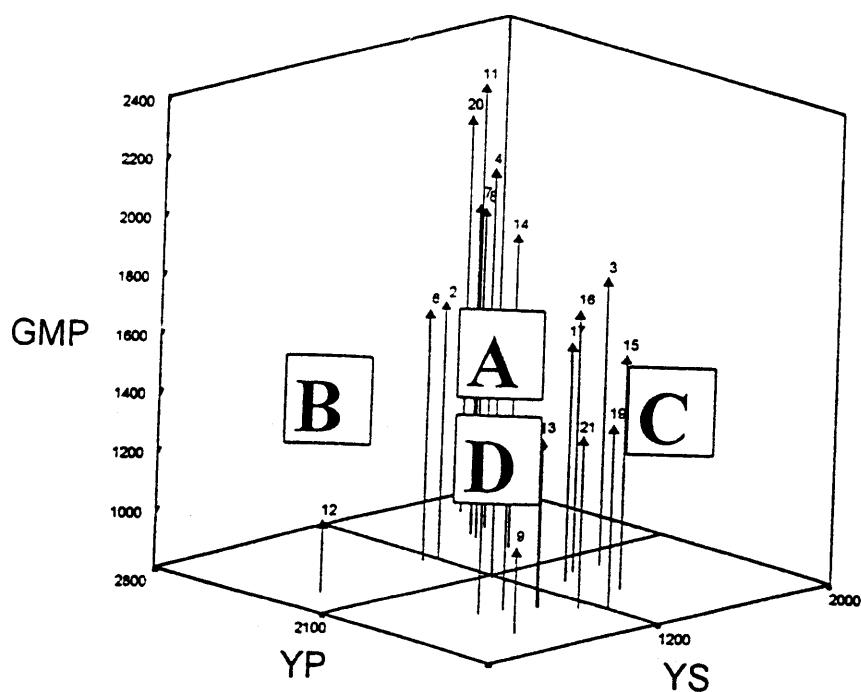
جدول ۴- مقادیر وزره و بردارهای وزره ۸ شاخص مقاومت به خشکی برای ۲۱ لاین نخود ایرانی

	GMP	HM	Y_s	Y_p	TOL	MP	STI	SSI	وزله
۱	۰/۱۱۷	۰/۱۱۱۴	۰/۱۱۷۰	۰/۱۱۷۰	۰/۱۱۷۱	۰/۱۱۷۰	۰/۱۱۷۰	۰/۱۱۷۰	۰/۱۱۷۰
۲	۰/۱۱۱	۰/۱۰۰۰	۰/۱۱۱۰	۰/۱۱۱۰	۰/۱۱۱۰	۰/۱۱۱۰	۰/۱۱۱۰	۰/۱۱۱۰	۰/۱۱۱۰
۳	۰/۱۱۹	۰/۱۰۱۱	۰/۱۱۱۲	۰/۱۱۱۲	۰/۱۱۱۲	۰/۱۱۱۲	۰/۱۱۱۲	۰/۱۱۱۲	۰/۱۱۱۲

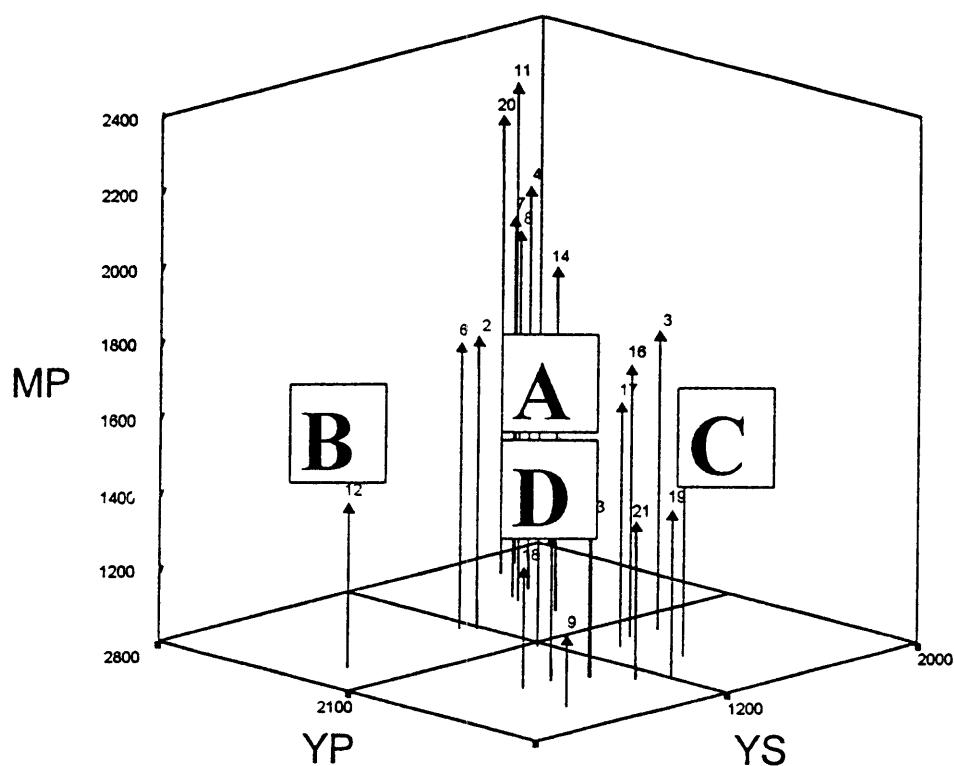
توضیحات: Y_s - عملکرد در شرایط نتش، Y_p - عملکرد در شرایط دیم، HM - میانگین همانگان همانز، GMP - میانگین هندسی بهودری، MP - میانگین بهودری، TOL - تحمل نتش، SSI - شاخص حسابت بد نتش و STI - شاخص تحمل نتش.

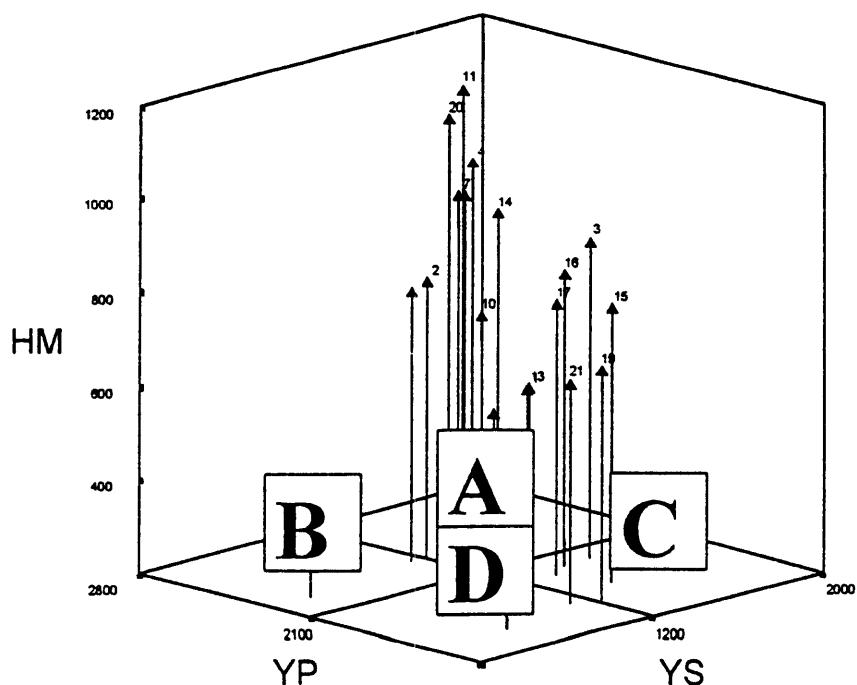
شکل ۱ - نمودار سه بعدی تعیین ارقام به خشکی بر اساس عملکرد آبی (Y_p)،
عملکرد دیم (Y_s) و شاخص STI

شکل ۲ - نمودار سه بعدی تعیین ارقام به خشکی بر اساس عملکرد آبی (Y_p),
عملکرد دیم (Y_s) و شاخص GMP

شکل ۳ - نمودار سه بعدی تعیین ارقام به خشکی بر اساس عملکرد آبی (Y_p)،
عملکرد دیم (Y_s) و شاخص MP

شکل ۴ - نمودار سه بعدی تعیین ارقام به خشکی بر اساس عملکرد آبی (Y_p),
عملکرد دیم (Y_s) و شاخص HM

همبستگی بالا بین دو شاخص TOL و SSI نیز در نمودار مشهود است. بنابراین، تابع حاصل از نمودارهای سه بعدی و نیز نمودار چندمتغیره بای پلات نشان داد که مناسبترین لاینهای همان لاینهای ۱۱، ۸، ۷، ۴ و ۲۰ به اضافه دو لاین ۲ و ۶ (رقم محلی بیونیج) می باشد. قرار گرفتن رقم محلی بیونیج (لاین ۶) در کنار لاینهای مقاوم به خشکی و دارای عملکرد بالا در شرایط دیم حاکی از اهمیت ارقام بومی از نظر مقاومت به تنش های محیطی و انتخاب آنها برای اصلاح ارقام مقاوم به خشکی می باشد. در بین لاینهای انتخابی لاین ۱۱ یعنی FLIP ۹۲-۶۰C دارای بالاترین عملکرد آبی (gr ۱۱/۵) و بالاترین سطح عملکرد دیم (gr ۱۸۰/۳/۶۷) بود، لذا می توان آن را به عنوان بهترین لاین در نظر گرفت.

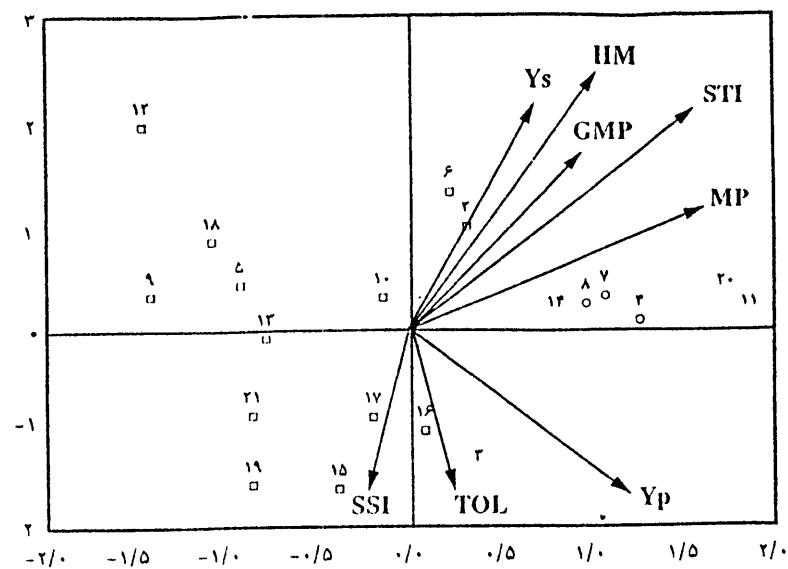
استفاده از تجزیه مؤلفه های اصلی و نمودار بای پلات برای انتخاب ارقام مقاوم به نخود توسط امام جمعه (۱)، در گندم توسط معروفی (۷) و نورمند مؤید (۸) و در لوپیا توسط فرناندز (۱۱) مورد توجه قرار گرفته است.

گروه بندی لاینهای بر مبنای شاخص های میانگین بهره وری (MP)، میانگین هندسی بهره وری (GMP)، میانگین هارمونیک (HM) و شاخص تحمل تنش (STI) و با استفاده از تجزیه خوش ای و روش UPGMA و دندروگرام (فتوگرام) مربوط در شکل ۶ نشان داده شده است. لاینهای ۴، ۲۰، ۱۴، ۱۱، ۸، ۷ و رقم محلی بیونیج (لاین ۶) در یک گروه قرار گرفتند که همان گروه ارقام مقاوم به خشکی است. لاینهای ۱، ۵، ۹، ۱۳، ۲۱ و ۲۱ در گروه دیگری قرار گرفتند که همان گروه لاینهای دارای Y_p و Y_s پائین و در عین حال حساس به خشکی هستند. با توجه به حداکثر فاصله ژنتیکی بین این لاینهای از نظر عملکرد و نیز مقاومت به تنش می توان برای تجزیه ژنتیکی شاخص های مقاومت به خشکی و نیز عملکرد در شرایط آبی و دیم از دورگیری بین این لاینهای استفاده کرد. لازم به ذکر است که گروه بندی لاینهای توسط تجزیه خوش ای بوسیله تحلیل ممیزی (تجزیه تشخیص) صدد رصد مورد تأیید قرار گرفت.

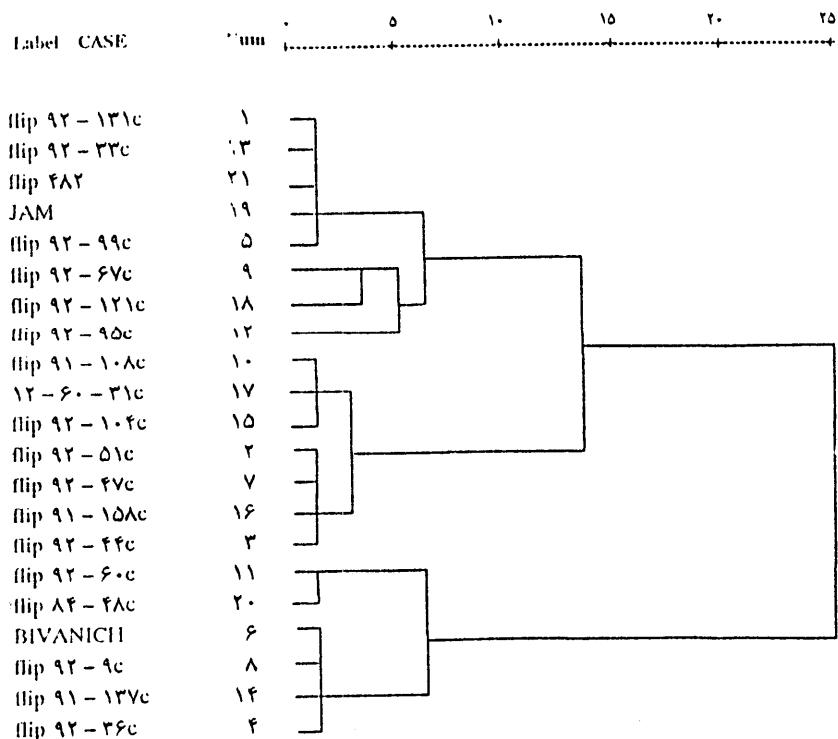
مؤلفه قادر به جداسازی ارقام پر محصول از ارقام کم محصول است و بنابراین می توان آن را بعنوان مؤلفه پتانسیل عملکرد و مقاومت به خشکی در نظر گرفت.

دومین مؤلفه ۱/۲۷ درصد از تغییرات کل داده ها را توجیه کرد. همانطور که جدول ۴ نشان می دهد، این مؤلفه با عملکرد در محیط تنش (دیم) همبستگی منفی و با شاخص های SSI و TOL همبستگی مثبت و معنی داری دارد، بنابراین این مؤلفه قادر به جداسازی ژنتیکی مقاوم به خشکی از ژنتیکی حساس به خشکی می باشد، بعبارت دیگر با مقادیر کم این مؤلفه، می توان ژنتیکی های انتخاب نمود که دارای SSI و TOL و عملکرد دیم بالا باشند و بر عکس. به همین علت می توان مؤلفه دوم را به عنوان مؤلفه حساسیت به خشکی نامگذاری نمود.

نمودار بای پلات (شکل ۵) نشان داد که لاینهای ۳، ۱۱، ۸، ۷، ۴ و ۲۰ در مجاورت بردارهای مربوط به، GMP، MP، HM و STI قرار دارند، دو لاین ۲ و ۶ نیز از چنین وضعیتی برخوردار هستند. بعلاوه نمودار بای پلات نشان می دهد که لاینهای ۱۱، ۸، ۷، ۴ و ۲۰ در مجاورت مؤلفه اول یعنی مؤلفه پتانسیل عملکرد قرار دارند. لاینهای ۳ و ۱۶ در مجاورت بردارهای مربوط به شاخص های حساسیت به تنش یعنی شاخص تحمل (TOL) و شاخص حساسیت به تنش (SSI) و نیز عملکرد آبی (Y_p) قرار گرفته اند که به معنی بالا بودن عملکرد آنها در شرایط آبی و در عین حال حساسیت آنها به کمبود آب است. درواقع می توان گفت که این لاینهای دارای سازگاری خصوصی به محیط های آبی هستند. لاینهای ۱۳، ۱۵، ۱۷، ۱۹ و ۲۱ در ناحیه با عملکرد پائین و حساسیت بالا به تنش قرار گرفته اند. بطور کلی می توان این نحوه توزیع لاینهای در فضای بای پلات را حاکی از وجود تنوع ژنتیکی لاینهای نسبت به تنش خشکی دانست. نمودار بای پلات همچنین زاویه بین شاخص های انتخابی STI و HM، GMP، MP را حاده نشان می دهد که دلالت بر وجود همبستگی بالا بین این شاخص ها است. وجود

شکل ۵- نمایش بای‌پلات ۲۱ لاین نخود ایرانی در ۸ شاخص مقاومت به خشکی براساس اولین و دومین مؤلفه اصلی

شکل ۶- دندروگرام حاصل از تجزیه‌خوشه‌ای براساس داده‌های مربوط به STI، MP، HM و GMP

مراجع مورد استفاده

REFERENCES

۱. امام جمعه، ع. ۱۳۷۸. تعیین فاصله ژنتیکی توسط RAPD-PCR، ارزیابی شاخص‌های مقاومت به خشکی و تحلیل سارگاری در نخود ایرانی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده کشاورزی، دانشگاه رازی کرمانشاه.
۲. اهدایی، ب. ۱۳۷۲. انتخاب برای مقاومت به خشکی در گندم. مقالات کلیدی اولین کنگره زراعت و اصلاح نباتات ایران.
۳. بازیزد، ب. ۱۳۷۴. بررسی تنوع ژنتیکی ارقام نخود زراعی تحت دو سطح رطوبت و تجزیه همبستگی صفات زراعی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشکده کشاورزی. دانشگاه تبریز.
۴. پوستینی، ک و بهمن یزدی صمدی. ۱۳۷۱. بررسی عملکرد ارقام نخود در شرایط دیم. مجله علوم کشاورزی ایران، جلد ۲۳، شماره ۲ ص ۱۱-۱۷.
۵. حق‌پرست، ر. ۱۳۷۴. انتخاب برای مقاومت به خشکی در گندم. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز.
۶. عبد‌میشانی، س و جمشید جعفری شبستری. ۱۳۶۷. ارزیابی ارقام گندم برای مقاومت به خشکی. مجله علوم کشاورزی ایران جلد ۱۹. شماره ۲۱-۲۰.
۷. معروفی، ا. ۱۳۷۷. تعیین محل کروموزومی شاخص‌های مقاومت به خشکی در گندم. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده کشاورزی، دانشگاه رازی کرمانشاه.
۸. نورمندیزد، ف. ۱۳۷۶. بررسی تنوع صفات، کمی و رابطه آنها با عملکرد گندم نان در شرایط دیم و آبی و تعیین بهترین شاخص مقاومت به خشکی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران.
9. Baldev, B.1988. Cropping patterns of pulses. In: H.K.Jain, B.Baldev and S.Ramanujam. Pulse Crops. Oxford pub Co. New Delhi, India.pp.513-561.
10. Blum, A.1988. Plant breeding for stress environments. CRC press. Boca Raton, FL.pp.38-78.
11. Fernandez, G.C.J.1992. Effecttive selection criteria for assessing plant stress tolerance. In Proceeding of a Symposium, Taiwan, 13-18 Aug.pp.257-27.
12. Fischer, R.A., and R.Maurer. 1978. Drought resistance in spring wheat cultivars: I.Grain yield responses. Aus.J.Agric. Res. 29:897-912.
13. Kristin, A.S., R.R.Serna., F.I.Perez., B.C.Enriquez., J.A.A.Gallegos., P.R.Vallejo., N.Wassimi., and J.D.Kelley. 1997. Improving common bean performance under drought stress. Crop Sci.37:43-50.
14. Rosielle, A.A., and J.Hambling.1981. Theoretical aspects of sélection for yield in stress and non-stress environments. Crop Sci. 21:943-946.
15. Sharma, D.J. 1984. Pulse production in semi-arid regions of India. Oxford Pub Co. New Delhi, India.
16. Silim, S.N., M.C.Saxena., and K.B.Singh. 1988. Evaluation of spring-sown Chickpea for drought tolerance. Annual Report, ICARDA. Aleppo, Syria.
17. Singh, K.B., and M.C. Saxena. 1990. Studies on drought tolerance. Annual Report, ICARDA, Aleppo, Syria.

Selection for Drought Resistance in Chickpea Lines

**E. FARSHADFAR, M. ZAMANI, M. MOTALLEBI
AND A. IMAMJOMEH**

1,4- Associate professor, Former Graduate student, Department of Agronomy,
Faculty of Agriculture, University of Razi, Kermanshah, Iran and

2,3- Assistant professors, Faculty of Science, University
of Razi, Kermanshah, Iran.

Accepted Nov. 15, 2000

SUMMARY

To evaluate genetic diversity of chickpea lines, screening quantitative indices of drought resistance, and identifying drought resistant lines, 21 lines of chickpea were tested in a randomized complete block design with three replications under two irrigated and rainfed conditions in the research station of Faculty of Agriculture, Razi University of Kermanshah. Based on the potential (Y_p) and stress (Y_s) yield, quantitative criteria of drought resistance as: mean productivity (MP), tolerance index (TOL), geometric mean productivity (GMP), harmonic mean (HM), stress susceptibility index (SSI) and stress tolerance index (STI) were calculated. High significant difference was found among the lines for all the calculated indices, potential and stress yield, indicating the existence of genetic variation, possibility of selection for drought resistance as well as hybridization for the genetic and breeding studies. The highest potential and stress yield, MP, GMP and HM were related to the line FLIP 92-60C. Correlation analysis between indices, potential and stress yield indicated that the most suitable criteria for screening chickpea lines under two irrigated and rainfed conditions were MP, GMP, HM and STI. With regard to these four criteria and high Y_p and Y_s , the best drought resistant lines were identified as the lines number 4,7,8,11,14 and 20. Multivariate biplot indicated that the lines 4, 6, 7, 8, 11 and 14 were located next to the vectors of drought resistance indices, as: MP, GMP, HM and STI. Distribution of the lines in the biplot space indicated the presence of genetic diversity among the lines for drought stress. Cluster analysis showed the farthest genetic distance between drought resistant lines number 4,6,8,11,14,20 and drought susceptible lines number 1,5,9,13,18 and 21.

Key words: Chickpea, Drought resistance indices, Biplot, Cluster analysis